

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2021. április 14.*

„Gazdaság- és monetáris politika – Hitelintézetek prudenciális felügyelete – Az 1024/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének d) pontja és (3) bekezdése – A tőkeáttételi mutató kiszámítása – A bizonyos feltételeknek megfelelő kitettségek figyelmen kívül hagyására vonatkozó engedély részleges megtagadása az EKB részéről – Az 575/2013/EU rendelet 429. cikkének (14) bekezdése – Az adott ügy valamennyi releváns elemére vonatkozó vizsgálat hiánya – Jogerő – EUMSZ 266. cikk”

A T-504/19. sz. ügyben,

a **Crédit lyonnais** (székhelye: Lyon [Franciaország], képviselik: A. Champsaur és A. Delors ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselek: J. Poscia, R. Ugena és F. Bonnard, meghatalmazotti minőségben, segítők: H.-G. Kamann ügyvéd)

alperes ellen

az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.) 4. cikke (1) bekezdésének d) pontja és 10. cikke, valamint a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 176., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 68. o.; HL 2013. L 321., 6. o.) 429. cikkének (14) bekezdése alapján 2019. május 3-án hozott ECB-SSM-2019-FRCAG-39 EKB-határozat annyiban történő megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem tárgyában, amennyiben e határozat megtagadja annak engedélyezését a felperes számára, hogy a tőkeáttételi mutatójának számítása során figyelmen kívül hagyjon bizonyos kitettségeket,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: V. Tomljenović elnök, F. Schalin és I. Nömm (előadó) bírák,

hivatalvezető: M. Marescaux tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2020. december 7-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

- 1 A felperes Crédit lyonnais francia jog szerint alapított részvénytársaság, amely hitelintézetként működési engedéllyel rendelkezik. A Crédit agricole SA leányvállalata. Ennek alapján az Európai Központi Bank (EKB) közvetlen prudenciális felügyelete alá tartozik.
- 2 2015. május 5- n a Crédit agricole a saját, és a Crédit agricole csoporthoz – amelynek a felperes is a tagja – tartozó jogalanyok nevezőben a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 176., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 68. o.; HL 2013. L 321., 6. o.; HL 2017. L 20., 2. o.) 429. cikkének (14) bekezdése alapján kérte az EKB-t l, hogy engedélyezze számára, hogy a tőkeáttételi mutató számítása során figyelmen kívül hagyja a nála jegyzett szabályozott termékek körébe tartozó azon összegek által képzett k tetts geket, amelyeket  t kellett adnia a Caisse des d p ts et consignations (letéti pénztár, CDC) francia állami intézménynek.
- 3 Az érintett termékek az A. betétkönyv, amelyet a francia code mon taire et financier (monetáris és pénzügyi kódex, a továbbiakban: CMF) L.221-1–L.221-9. cikke szabályoz, a livret d'épargne populaire (lakossági takarékbetétkönyv, LEP), amelyet a CMF L.221-13–L.221-17-2. cikke szabályoz, valamint a livret de développement durable et solidaire (fenntartható fejlődési és szolidaritási betétkönyv, LDD), amelyet a CMF L.221-27. cikke szabályoz. A CMF L.221-5. cikke alapján az A. betétkönyv és az LDD alapján gyűjtött betétek egy részét egy, a CDC által kezelt takar kalapba gyűjtik. Ugyanez vonatkozik a LEP-re a CMF R.221-58. cikke alapján.
- 4 2016. augusztus 24- n az EKB elfogadta az [EKB-nak] a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.) 4. cikke (1) bekezdésének d) pontja és 10. cikke, valamint az 575/2013 rendelet 429. cikkének (14) bekezdése alapján hozott ECB/SSM/2016-969500TJ5KRTCJQWXH05/165 határozatot, amelyben megtagadta a Crédit agricole-t l annak engedélyezését, hogy a CDC felé fennálló, az A. betétkönyv, az LDD és a LEP alapján a nála elhelyezett összegek CDC-nek átadandó része által alkotott k tetts geket figyelmen kívül hagyja a tőkeáttételi mutatójának számítása során. E határozatban az EKB lényegében azt állapította meg, hogy az 575/2013 rendelet 429. cikke (14) bekezdésének szövegéből az következik, hogy az illetékes hatóságok – amelyek helyébe az 1024/2013 rendelet alapján az EKB lépett – diszkrecionális jogkörrel rendelkeznek, amely lehetővé teszi számukra, hogy kihagyják, illetve, hogy ne hagyják ki a tőkeáttételi mutató számításából az e rendelkezés által egyértelművé tett feltételeknek megfelelő k tetts geket. Mivel  gy ítélte meg, hogy a CDC-nek átadott összegek releváns k tetts gek maradnak tőkeáttételi mutatójának számítása szempontjából, nem adott helyt a Crédit agricole kérelmének.
- 5 Az EKB három indokra hivatkozott. Az első indok az összegyűjtött megtakarítás számviteli kezelésén alapult. A második indok a Crédit agricole-nak az ügyfelek betéteinek attól független visszatérítésére irányuló szerződéses kötelezettsége volt, hogy visszautalj k-e neki a CDC-nek átadott t k t. A harmadik indok a Crédit agricole pozícióinak és a CDC pozícióinak kiigazítás túlzó módosítása közötti időbeli eltérés fennállásán alapult. Az EKB  gy ítélte meg, hogy ezen időtartam során a Crédit agricole az eszközök kényszerű értékesítésére k nyszer lhetne, a CDC-t l származó tőke átutalására várva. Az EKB ezen indokokból azt a következtetést vonta le, hogy a CDC fel l a Crédit agricole felé irányuló utalási mechanizmus nem tökéletes, és olyan prudenciális aggodalmakra ad okot, amelyek  lt tamasztj k elutasító döntését.
- 6 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB  t let ben (T-758/16, EU:T:2018:472) a Törvényszék megsemmisítette az EKB-nak a fenti 4. pontban említett határozatát. Megállapította, hogy az EKB által kiemelt első két indok téves jogalkalmazáson, a harmadik indok pedig nyilvánvaló mérlegelési hibán alapul.

- 7 2018. július 26-án a Crédit agricole saját, valamint a Crédit agricole csoporthoz tartozó különböző szervezetek – köztük a felperes – nevében ismét engedélyt kért arra, hogy a tőkeáttételi mutató számítása során figyelmen kívül hagyhassa azokat az összegeket, amelyeket a CDC-nek kellett átadnia.
- 8 2019. február 21-én az EKB egy olyan határozattervezetet közölt a Crédit agricole-lal, amelyben megadja a kért eltérés kedvezményét a Crédit agricole-nak, valamint a Crédit agricole csoporthoz tartozó valamennyi jogalanyak, kivéve a felperesnek, amelynek az EKB csak részleges eltérést kívánt biztosítani.
- 9 2019. március 6-án a Crédit agricole benyújtotta a határozattervezettel kapcsolatos észrevételeit.
- 10 2019. május 3-án az EKB az 575/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének d) pontja és 429. cikkének (14) bekezdése alapján meghozta az ECB-SSM-2019-FRCAG-39 határozatot (a továbbiakban: a megtámadott határozat).
- 11 A megtámadott határozatban az EKB engedélyezte a Crédit Agricole és – a felperes kivételével – a csoporthoz tartozó jogalanyok számára azt, hogy az A. betétkönyv, az LDD és a LEP alapján a náluk elhelyezett összegek CDC-nek átadandó része által alkotott kitettségeket figyelmen kívül hagyják a tőkeáttételi mutató számítása során, a felperes esetében ezt az eltérést csupán az összeg 66%-áig engedélyezte.
- 12 A megtámadott határozat 2.1. pontjában az EKB megállapította, hogy az 575/2013 rendelet 429. cikke (14) bekezdésének a)–c) pontjában rögzített feltételek teljesültek, mivel mindenekelőtt a CDC közszektorbeli intézménynek minősül, továbbá a CDC-vel szembeni kitettségeket ugyanezen rendelet 116. cikke (4) bekezdésének megfelelően prudenciális célból kezelik, és végezetül pedig kötelezettség áll fenn az A. betétkönyv, az LDD és a LEP alapján elhelyezett megtakarítás egy részének közérdekű befektetés céljából történő átadására vonatkozóan. Az EKB lényegében azt is hangsúlyozta, hogy e feltételek nem teljesültek a szabályozott megtakarítás azon része vonatkozásában, amely tekintetében nem áll fenn a CDC-nek való átadási kötelezettség, függetlenül a felhasználás céljától.
- 13 A megtámadott határozat 2.2 pontjában az EKB először is emlékeztetett arra, hogy az 575/2013 rendelet 429. cikke (14) bekezdésének végrehajtása során az illetékes hatóságok javára elismert mérlegelési jogkör lehetővé teszi számukra, hogy az egyes ügyek sajátosságaira tekintettel két célt mérlegeljenek, egyrészt a tőkeáttételi mutató logikájának tiszteletben tartásáét, amely azt igényli, hogy e mutató számításánál a hitelintézet teljes kitettségét vegyék figyelembe, a kockázaton alapuló súlyozás nélkül, másrészt annak lehetőségét, hogy adott esetben egyes, különösen alacsony kockázati profilt mutató, nem a hitelintézet befektetési döntéséből következő kitettségek ne legyenek relevánsak a tőkeáttételi mutató számítása szempontjából, és azokat abból ki lehessen hagyni.
- 14 Másodszor az EKB hangsúlyozta, hogy a hitelintézetek pozícióinak és a CDC pozícióinak kiigazítása közötti időbeli eltérés bizonyos kockázatot jelent a hitelintézetek számára, mivel a betétesek felé felelősek maradnak a betétekért, így a feljükk fennálló visszatérítési kötelezettség – amely a CDC-től származó összeg átadása előtt beállhat – a magas likviditású eszközeik, illetve eszközeik azonnali veszteség melletti kényszerű értékesítésére sarkallhatja őket. Kiemelte, hogy e kockázat jelentősége a CDC-vel szemben fennálló kitettségek koncentrációjától függ, és hogy ennél fogva a CDC-vel szemben fennálló kitettség jelentős vagy nagymértékű koncentrációját legalább részben tükröznie kellett volna a tőkeáttételi mutatóban.
- 15 Harmadszor, az EKB a fenti 13. pontban említett két cél összehangolása érdekében olyan módszert követett, amely figyelembe vette először is a központi kormányzat hitelminőségét, másodszor a kényszerértékesítés kockázatát, harmadszor pedig a szóban forgó kitettségek koncentrációjának értékelését. E módszer alkalmazása azt vonta volna maga után, hogy az EKB által nyújtott mentesség globális százalékos aránya annál magasabb lett volna, minél alacsonyabbak a prudenciális kockázatok.

- 16 A francia központi kormányzat hitelminőségét illetően az EKB a megtámadott határozat 2.2.1. pontjában megállapította, hogy nem állnak fenn olyan prudenciális problémák, amelyek indokolták volna, hogy ne adjon helyt a CDC-vel szemben fennálló kitettségek tőkeáttételi mutató számítása alóli mentesítése iránti kérelemnek. Mindazonáltal megjegyezte, hogy a Francia Köztársaságnak a külső hitelminősítő intézetek (OEEC) általi minősítése nem érte el a lehető legmagasabb értéket, és hogy a Francia Köztársaság által letárgyalt, öt évre szóló hitel-nemteljesítési csereügyletek minősítése a nemteljesítés valószínűségével is számolt, amely tehát nem nulla volt.
- 17 A kényszerértékesítés kockázatát illetően az EKB a megtámadott határozat 2.2.2. pontjában először is megállapította, hogy a CDC pozícióival szembeni időbeli kiigazítási eltérés azzal a következménnyel járhat, hogy a betéteseknek történő visszafizetés érdekében a hitelintézetnek a tőke CDC általi átutalására várva ilyen értékesítésekhez kell folyamodnia. Másodszor úgy ítélte meg, hogy míg az öt napon belüli határidő szinte azonnali átruházásnak tekinthető, amely a kényszerértékesítésnek csupán korlátozott kockázatát hordozza, a CDC pozícióival szemben fennálló tíznapos kiigazítási rendszer akár tíz napig terjedő időbeli eltérést jelenthet. Harmadszor az EKB megjegyezte egyrészt, hogy a közelmúltban bekövetkezett bankválságok során a hitelintézetek – akár biztosított – betéteinek 10–30%-át kevesebb mint öt napon belül vonták ki, másrészt pedig lényegében azt, hogy az A. betétkönyv magasabb likviditású, mint egy takarékszámmla. Negyedszer, az EKB hangsúlyozta, hogy bár egy 2016. augusztus 24-i határozatában már elismerte, hogy a CDC pozícióival szembeni időbeli kiigazítási eltérés nem jár likviditási kockázattal, ennek megállapítása a likviditásfedezeti követelmények értékelése keretében történt, amely eltér a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó értékeléstől. Ötödször, és különösen a felperest illetően az EKB rámutatott arra, hogy a megtakarítások 30%-ának kivonása öt napon belül 5,4 milliárd eurót tett volna ki.
- 18 A CDC-vel szembeni kitettségek koncentrációjának értékelését illetően a megtámadott határozat 2.2.3 pontjában az EKB először is kiemelte, hogy a Crédit agricole csoporton belül olyan szolidaritási mechanizmus áll fenn, amely tőke- és likviditási támogatás nyújtására vonatkozó jogi kötelezettséget ró a csoporthoz tartozó jogalanyokra, amely támogatás igazolja, hogy a kapcsolt jogalanyok tekintetében a koncentráció kockázatát a csoport szintjén értékelték. Ebből azt a következtetést vonták le, hogy nem áll fenn a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o., helyesbítések: HL 2013. L 208., 73. o.; HL 2017. L 20., 1. o.) 81. cikke értelmében vett koncentrációs kockázat.
- 19 Másodszor, konkrétan a felperest illetően megjegyezte, hogy rá nem terjed ki a Crédit agricole csoport szolidaritási mechanizmusa, és hogy ennél fogva esetében a koncentrációs kockázatot szubkonszolidált alapon kell vizsgálni. Mivel a CDC-vel szemben fennálló kitettségi mutató a felperes alapvető tőkéjéhez képest 2015-ben 134%, 2018-ban pedig 231% volt, az EKB megállapította, hogy fennáll a CDC-vel szemben fennálló kitettségek koncentrációjának kockázata.
- 20 Az EKB arra a következtetésre jutott, hogy a betétek tömeges kivonása által a tőkére gyakorolt hatás mérséklése érdekében prudens módon járt el, amikor a CDC-nek való kitettség bizonyos szintjét figyelembe vette a felperes tőkeáttételi mutatójának számítása során, amelyet 34%-ban állapított meg.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 21 A Törvényszék Hivatalához 2019. július 12-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

- 22 2020. június 30-án a Törvényszék az eljárási szabályzatának 89. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében tájékoztatást kért az EKB-tól. A felperes által az EKB válaszára vonatkozóan 2020. szeptember 28-án benyújtott észrevételek nyomán a Törvényszék 2020. október 15-én további kérdéseket intézett az EKB-hoz.
- 23 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (második tanács) az eljárás szóbeli szakaszának megnyitásáról határozott.
- 24 A 2020. december 7-i tárgyaláson a Törvényszék meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.
- 25 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az megtagadja tőle annak engedélyezését, hogy a tőkeáttételi mutatójának számítása során figyelmen kívül hagyja a CDC tekintetében fennálló kitétségei 34%-át;
 - az EKB-t kötelezze a költségek megtérítésére.
- 26 Az EKB azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 27 Keresetében a felperes az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének d) pontja és az 575/2013 rendelet 429. cikkének (14) bekezdése alapján hozott megtámadott határozat jogszerűségét vitatja.
- 28 Az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján az EKB feladata „a hitelintézetekre vonatkozóan a szavatoló-tőke-követelmények, az értékpapírosítás, a nagykockázat-vállalási határértékek, a likviditásfedezet, a tőkeáttétel, valamint az ezen ügyekkel kapcsolatos jelentéstétel és ezen információk nyilvánosságra hozatala terén prudenciális követelményeket előíró, a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok tiszteletben tartásának biztosítása”. Ezenkívül, mivel a felperes az EKB közvetlen prudenciális felügyelete alá tartozó csoport tagja, e feladat ellátása az Egységes Felügyeleti Mechanizmus keretében közvetlenül az EKB-ra tartozik, nem pedig a nemzeti hatóságokra (lásd ebben az értelemben: 2017. május 16-i Landeskreditbank Baden-Württemberg kontra EKB ítélet, T-122/15, EU:T:2017:337, 63. pont).
- 29 Az 1024/2013 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerint „[a]z EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok elvégzése és a magas színvonalú felügyelet biztosítása céljából alkalmaznia kell a teljes vonatkozó uniós joganyagot”. Az 575/2013 rendelet e vonatkozó joganyag rendelkezései közé tartozik.
- 30 Az 575/2013 rendelet 429. cikkének (14) bekezdése szerint „[a]z illetékes hatóság engedélyezheti, hogy az intézmény a kitétségekértékekben ne vegye figyelembe azokat a kitétségeket, amelyek esetében valamennyi alábbi feltétel teljesül: a) közszektorbeli intézménnyel szembeni kitétségek; b) a 116. cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint kezelik őket; c) olyan letétekből erednek, amelyeket az intézmény jogilag köteles az a) pontban említett közszektorbeli intézménynek közérdekű befektetés céljából átadni”.

- 31 Amint arra a fenti 10–20. pont emlékeztet, a megtámadott határozatban az EKB részben elutasította a felperes arra irányuló kérelmét, hogy az 575/2013 rendelet 429. cikkének (14) bekezdése alapján a CDC-vel szemben fennálló összes kitettségét, amely a szabályozott megtakarítás címén kapott betétek azon részéből áll, amelyeket felperes köteles a CDC-nek átadni, hagyják ki a tőkeáttételi mutatójának számításából. Az EKB olyan módszert követett, amely figyelembe vette először is a központi kormányzat hitelminőségét, másodsor a kényszerértékesítés kockázatát, harmadszor pedig a szóban forgó kitettségek koncentrációjának értékelését. E szempontokat a megtámadott határozat 2.2.1–2.2.3. pontjában szereplő indokolásban vizsgálta meg.
- 32 Keresete alátámasztása érdekében a felperes konkrétan három jogalapra hivatkozik.
- 33 Az első jogalap az EUMSZ 266. cikk megsértésén alapul. A felperes ebben lényegében azt állítja, hogy az EKB által a megtámadott határozatban felhozott három indok nem fér össze a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) megfelelő végrehajtásával. A második jogalap kifejezetten a felperes CDC-vel szemben fennálló kitettségei jelentette koncentrációs kockázatra vonatkozik. Lényegében az EKB által többszörösen elkövetett téves jogalkalmazáson alapul. A harmadik jogalap vitatja a megtámadott határozat indokolásának megalapozottságát, és az EKB által elkövetett nyilvánvaló értékelési hibákon alapul.

Az első jogalapról, amely lényegében az EUMSZ 266. cikk megsértésén alapul

- 34 A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozatban megjelölt három indokot – azaz a központi kormányzat hitelminőségének értékelése, a tíznapos kiigazítási időszakhoz fűződő kényszerértékesítési kockázat, és a CDC-vel szemben fennálló kitettség jelentős koncentrációja –, amelyek alapján az EKB az 575/2013 rendelet 429. cikkének (14) bekezdése alapján előterjesztett kérelemnek a felperes vonatkozásában nem teljes egészében adott helyt, a Törvényszék már megvizsgálta és elutasította a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítéletében (T-758/16, EU:T:2018:472), így az ítélt dolognak minősül. E tekintetben az említett ítélet 61–63., 66., 80. és 81. pontjára utal.
- 35 Az EUMSZ 266. cikk első bekezdése értelmében az az intézmény, amelynek jogi aktusát megsemmisítették, köteles megtenni a megsemmisítést tartalmazó ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. E rendelkezések megosztják a hatásköröket a bíróság és az igazgatási hatóság között oly módon, hogy a megsemmisített aktust kibocsátó intézmény feladata, hogy meghatározza a megsemmisítést kimondó ítélet végrehajtásához szükséges intézkedéseket (lásd: 2014. szeptember 5-i Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ítélet, T-471/11, EU:T:2014:739, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az érintett intézmény a megsemmisítést kimondó ítéletnek való megfelelés és az ítélet teljes végrehajtása érdekében nemcsak az ítélet rendelkező részét köteles tiszteletben tartani, hanem indokolásának azon részét is, amely a rendelkező részt szükségképpen alátámasztva elengedhetetlen a rendelkező rész pontos értelmének meghatározásához. Az indokolás ugyanis egyrészt pontosan azonosítja a jogellenesnek minősített rendelkezést, másrészt megjelöli a rendelkező részben megállapított jogellenesség pontos indokait, amelyeket az intézménynek a megsemmisített aktus pótlásakor figyelembe kell vennie (1988. április 26-i Asteris és társai kontra Bizottság ítélet, 97/86, 99/86, 193/86 és 215/86, EU:C:1988:199, 27. pont; 2003. március 6-i Interporc kontra Bizottság ítélet, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 29. pont; 2005. szeptember 13-i Recalde Langarica kontra Bizottság ítélet, T-283/03, EU:T:2005:315, 50. pont).
- 37 Az EUMSZ 266. cikk előírja az érintett intézmény számára annak elkerülését, hogy a megsemmisített aktus helyettesítésére szánt bármely aktust ugyanolyan szabálytalanságok érintsék, mint amelyekre a megsemmisítést kimondó ítélet rámutatott (2003. március 6-i Interporc kontra Bizottság ítélet, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 30. pont; 2005. szeptember 13-i Recalde Langarica kontra Bizottság ítélet, T-283/03, EU:T:2005:315, 51. pont).

- 38 Végül hangsúlyozni kell, hogy az EUMSZ 266. cikk csak olyan korlátok között ír elő kötelezettséget azon intézmény számára, amely a megsemmisített aktust kibocsátotta, amelyek a megsemmisítést kimondó ítélet végrehajtásának biztosításához szükségesek (2003. március 6-i Interporc kontra Bizottság ítélet, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 30. pont; 2014. szeptember 5-i Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ítélet, T-471/11, EU:T:2014:739, 57. pont). Így az ilyen aktus pótlására irányuló eljárás megismételhető pontosan onnantól kezdve, hogy a jogellenesség bekövetkezett (lásd: 2007. november 29-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-417/06 P, nem tették közzé, EU:C:2007:733, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. szeptember 5-i Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ítélet, T-471/11, EU:T:2014:739, 58. pont).
- 39 A felperes érvelését három részre kell osztani aszerint, hogy a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítéletnek (T-758/16, EU:T:2018:472) a megtámadott határozat 2.2.1. pontjában, 2.2.2. pontjában, illetve 2.2.3 pontjában kifejtett indokok általi állítólagos megsértéséről van-e szó.

A központi kormányzat hitelminőségére alapított indokról (a megtámadott határozat 2.2.1. pontja)

- 40 A felperes emlékeztet arra, hogy a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) végrehajtása azt is magában foglalta, hogy az EKB megvizsgálja és megállapítsa a Francia Köztársaság nemteljesítésének valószínűségét. A megtámadott határozatban az EKB elismeri, hogy nem állnak fenn konkrét prudenciális aggályok a központi kormányzat azon képességét illetően, hogy eleget tegyen kötelezettségeinek, és annak hangsúlyozására szorítkozik, hogy a Francia Köztársaságnak az OEEC általi hitelminősítése nem érte el a lehető legmagasabb értéket, és hogy a nemteljesítés valószínűsége nem nulla. Ezen tényezők alapján nem állapítható meg a nemteljesítés észszerű valószínűsége.
- 41 Az EKB arra hivatkozik, hogy a francia központi kormányzat hitelminőségére vonatkozó kritérium csupán egyike a megtámadott határozatban vizsgált kritériumoknak. Hozzáfűzi, hogy a megtámadott határozatban elvégezte e nemteljesítési kockázat valószínűségének elemzését, amelynek eredményeként azt állapította meg, hogy a Francia Köztársaság az 575/2013 rendelet 114. cikkének (2) bekezdése alapján – amely rendelkezésre az 575/2013 rendelet 429. cikkének (14) bekezdése a 116. cikkének (4) bekezdésén keresztül utal – az 1. hitelminőségi besorolásba tartozik. Az EKB emlékeztet arra, hogy azt állapította meg, hogy a nemteljesítési kockázat nem olyan mértékű, hogy önmagában indokolhatná a kért mentesség megtagadását, azonban annak értéke nem nulla volt.
- 42 Az EKB arra hivatkozik, hogy a Törvényszék kizárólag annyiban bírálta felül az elemzését, amennyiben a mentesség iránti kérelem elutasításakor – főszabály szerint és az adott ügy vizsgálata nélkül – azt állapította meg, hogy egy állam is válhat fizetéképtelenné. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy ahhoz, hogy megfeleljen a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) előírásainak, kizárólag a Francia Köztársaság nemteljesítésének kockázatát kellett vizsgálnia, annak kérdése, hogy ez valószínű-e, vagy sem, a mérlegelési jogkörének gyakorlása körébe tartozott.
- 43 A Törvényszék a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 59–62., és 66. pontjában rámutat arra, hogy egyedül abban a tekintetben került megállapításra az EKB téves jogalkalmazása, hogy az EKB kizárólag a Francia Köztársaság esetleges nemfizetésének lehetőségét emelte ki, anélkül, hogy megvizsgálta volna ennek valószínűségét. Ebből következik, hogy az említett ítélet nem akadályozta az EKB-t abban, hogy az elemzése keretében figyelembe vegye a Francia Köztársaság esetleges nemteljesítését, hanem meg kellett vizsgálnia e kockázat valószínűségét.
- 44 A megtámadott határozat 2.2.1. pontjából kitűnik, hogy az EKB két tényezőre hivatkozott azon következtetés levonásakor, hogy bár a francia központi kormányzat hitelminősége nem vetett fel olyan prudenciális aggályokat, amelyek indokolták volna, hogy ne adjon helyt a CDC-vel szemben fennálló kitettségek tőkeáttételi mutató számítása alóli mentesítése iránti kérelemnek, a Francia Köztársaság

nemteljesítésének kockázata ugyanakkor nem nulla volt. E két tényezőt egyrészt az a körülmény adja, hogy a Francia Köztársaságnak az OEEC általi minősítése nem érte el a lehető legmagasabb értéket, másrészt pedig az, hogy a Francia Köztársaság által letárgyalt, öt évre szóló hitel-nemteljesítési csereügyletek minősítése a nemteljesítés 0,611%-os valószínűségével számolt.

- 45 Következésképpen, mivel az EKB a megtámadott határozatban megvizsgálta a Francia Köztársaság nemteljesítésének valószínűségét, nem sértette meg a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítéletet (T-758/16, EU:T:2018:472), így a felperes által az első jogalap első részében e tekintetben előadott érvelést el kell utasítani.
- 46 Ami a felperes arra alapított kifogását illeti, hogy az EKB nem bizonyította a Francia Köztársaság nemteljesítésének valószínűségét, az valójában az EKB elemzésének megalapozottságára vonatkozik. Így tehát azt – adott esetben – a harmadik jogalap keretében kell megvizsgálni.

A CDC-vel szemben fennálló kitettségek koncentrációjának szintjére alapított indokról (a megtámadott határozat 2.2.3 pontja)

- 47 A felperes úgy véli, hogy a CDC-vel szemben fennálló kitettségek koncentrációjának szintjére vonatkozó kritériumot az EKB a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) megsértése nélkül nem vehette figyelembe. Egyrészt emlékeztet arra, hogy a Törvényszék abban úgy ítélte meg, hogy a koncentrációra vonatkozó kritérium csak abban az esetben lehet releváns, ha a Francia Köztársaság nemfizetése miatt a szabályozott megtakarítás címén átutalt összegeket a CDC-től nem lehet visszakapni. Másrészt azt állítja, hogy az EKB nem bizonyította az ilyen nemteljesítés valószínűségét.
- 48 Az EKB erre azt válaszolja, hogy mivel megvizsgálta és megállapította a Francia Köztársaság fizetéseképtelenségének valószínűségét, jogosan vette figyelembe a felperes CDC-vel szembeni kitettségei koncentrációjának szintjét. Hozzáteszi, hogy ez az indok nem minősült meghatározó kritériumnak, és azt a többi azonosított kritériumra tekintettel értékelték, amint azt a megtámadott határozatban alkalmazott módszer is tanúsítja.
- 49 A 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 63. pontjában megállapításra került, hogy mivel az EKB nem vizsgálta meg a Francia Köztársaság nemfizetésének valószínűségét, a felperes CDC-vel szemben fennálló kitettségei nagyságának kiemelése önmagában szintén nem igazolhatta az említett kitettségek figyelembevételét a tőkeáttételi mutató számítása során. A Törvényszék ugyanis jelezte, hogy az említett nagyság csak abban az esetben lehetett volna releváns, ha a Francia Köztársaság nemfizetése miatt a felperes nem kaphatta volna meg a CDC-től a szabályozott megtakarítás címén átadott összegeket, és eszközök kényszerértékesítéséhez kellett volna folyamodnia.
- 50 Ebből következik, hogy az EKB a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) megsértése nélkül figyelembe vehette a felperes CDC-vel szemben fennálló kitettségei koncentrációjának szintjét, amennyiben ahhoz a Francia Köztársaság nemfizetése valószínűségének vizsgálata társult. Márpedig, amint az a fenti 44 és 45. pontban kifejtésre került, az EKB elvégezte ezt a vizsgálatot.
- 51 Következésképpen az első jogalap második részét el kell utasítani.

A kényszerértékesítés kockázatára alapított indokról (a megtámadott határozat 2.2.2. pontja)

- 52 A felperes emlékeztet arra, hogy a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB  t let (T-758/16, EU:T:2018:472) megfelelő végrehajtása azt feltételezte, hogy az EKB elvégzi a szabályozott megtakarítás alapos vizsgálatát annak értékelése céljából, hogy elképzelhető-e, hogy a betétek kivonása olyan hirtelen és olyan mértékben valósuljon meg, amely a likviditási mutató számítása keretében vázolt „súlyos stresszhelyzetet” is meghaladja. Azt állítja, hogy az EKB nem végzett ilyen vizsgálatot.
- 53 Egyrészről az EKB nem bizonyítja, hogy az olyan időbeli eltérés, amelyről elismeri, hogy semmilyen likviditási kockázatot nem hordoz, miért jelentene tőkeáttételi kockázatot.
- 54 Másrészről az EKB  ltal nos és hipotetikus megállapításokra szorítkozott, anélkül, hogy a szabályozott megtakarítás sajátosságait megvizsgálta volna. E tekintetben arra hivatkozik, hogy az EKB által a megtámadott határozatban a hirtelen és tömeges kivonásra vonatkozóan vázolt feltevést semmilyen konkrét adat nem támasztja alá, és az nem ültethető  t a szabályozott megtakarításra, amelyet kettős állami garancia biztosít,  gy a betétesek, mind pedig a hitelintézetek tekintetében, és válsághelyzet esetén biztos menedéket jelent.
- 55 Hozzáteszi, hogy az EKB érvelése azon az előfeltevésen alapul, hogy egy közelmúltbeli esemény megmutatta, hogy a szabályozott megtakarítások tömeges (a betétek 10 és 30%-a közötti) kivonására rövid időn belül sor kerülhet. E tekintetben kifogásolja, hogy a megtámadott határozat nem fejt ki az EKB által alapul vett példa jellemzőit, továbbá vitatja e példa releváns voltát.
- 56 A felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy sem a szabályozott megtakarítás tömeges kivonásának, sem az eszköz kényszerértékesítésének esete nem hihető, és hogy ezzel az érveléssel az EKB megsértette a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB  t letet (T-758/16, EU:T:2018:472).
- 57 Az EKB emlékeztet arra, hogy a Törvényszék ebben az ítéletben kimondta, hogy az időbeli eltérés releváns lehet a tőkeáttételi kockázat értékelése szempontjából, miközben nem az a likviditási kockázat vonatkozásában, abban az esetben, ha a betétesek általi kivonás olyan mértékű, amely meghaladja a likviditási mutató számítása keretében vázolt „súlyos stresszhelyzetet”.
- 58 Az EKB azt állítja, hogy gondosan és pártatlanul vizsgálta meg a szabályozott megtakarítás jellemzőit, ami alapján arra a következtetésre jutott, hogy az ügyfélkör általi kivonás meghaladhatta volna a „súlyos stresszhelyzetet”, és hogy ennélfogva értékelése során megalapozottan vette figyelembe a kiigazítási időszakra vonatkozó kritériumot. E tekintetben emlékeztet arra, hogy a CDC-vel szemben fennálló pozíciókra vonatkozó kiigazítási időszak tíz nap lehet, ami a megtámadott határozatban szereplő táblázat második oszlopának alkalmazását vonja maga után.
- 59 Az EKB elismeri, hogy a megtakarítási termékek a válság idején biztos menedéket jelentenek, azonban lényegében  gy véli, hogy e jellemző elkülönül a tömeges bet tkiv t (bank run) kockázatától, amely a szabályozott megtakarítást annak igen magas likviditása miatt érinti. E tekintetben emlékeztet arra, hogy nem vonatkozik jogszabályi korlátozás az említett megtakarítások kivonására,  gy azok a klasszikus folyószámlákhoz hasonlíthatók. Az EKB hozzáfűzi, hogy az állami garanciavállalás m g kevésbé alkalmas a tömeges bet tkiv t b rminem  kockázatának kivédésére, mivel a megtámadott határozat arra emlékeztet, hogy a közelmúlt bankv ls gai során megfigyelt tömeges (10–30%-os nagyságrendű) kivonás éppen a garanciarendszer hatálya alá tartozó betéteket érintette.
- 60 Az EKB  gy véli, hogy a megtámadott határozatban szereplő információk lehetővé teszik az általa alapul vett példa relevanciájának értékelését.

- 61 Végezetül az EKB lényegében azt hangsúlyozza, hogy a tőkeáttételi kockázat vizsgálata eltér a likviditási kockázat vizsgálatától, és hogy az 575/2013 rendelet 429. cikkének (14) bekezdése nem ír elő semmilyen kötelezően alkalmazandó módszert az e rendelkezés alapján benyújtott kérelmek vizsgálatára vonatkozóan.
- 62 A 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 70. és 71. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a túlzott tőkeáttételhez kapcsolódó kockázatok – vagyis az üzleti tervben nem tervezett korrekciós intézkedések kényszerű meghozatala, beleértve eszközök kényszereladását, amely veszteségeket vagy a fennmaradó eszközök értékelési kiigazítását eredményezheti – a likviditás elégtelensége miatt jelentkeznek. Ezen ítélet 73–78. pontjában a Törvényszék azt is megjegyezte, hogy az EKB a likviditási mutatóra vonatkozó határozatokban úgy ítélte meg, hogy a CDC pozícióival szembeni időbeli kiigazítási eltérésből nem származott likviditási kockázat, amely álláspontot az Európai Bankhatóság (EBH) is osztotta egy 2015. december 15-i, a nettó stabil forrásellátottsági követelményekről szóló, az 575/2013 rendelet 510. cikke szerinti jelentésében. E megfontolások alapján a Törvényszék három megállapítást tett.
- 63 Először is, a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 79. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy általánosságára miatt nyilvánvalóan téves az EKB azon elvi álláspontja, amely szerint a szóban forgó kiigazítási eltérés elősegíthette volna a túlzott tőkeáttételhez kapcsolódó kockázatok kialakulását, noha nem jelentett likviditási kockázatot.
- 64 Másodsor, a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 80. pontjában a Törvényszék rámutatott arra, hogy a CDC pozícióival szembeni időbeli kiigazítási eltérés abban az egyetlen esetben lehetett volna releváns a tőkeáttételi kockázat szempontjából – miközben a likviditási kockázat vonatkozásában nem volt az –, ha a szabályozott megtakarításhoz kapcsolódó betétek kivonása elérte volna azt a mértéket, amely meghaladja a likviditási mutató számítása keretében az 575/2013 rendelet 412. cikkének (1) bekezdésében hivatkozott „súlyos stresszhelyzetet”.
- 65 Harmadszor, a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 81. pontjában a Törvényszék hangsúlyozta, hogy az ilyen lehetőség figyelembevételére nem kerülhetett sor anélkül, hogy az EKB ne vizsgálta volna meg alaposan a szabályozott megtakarítás jellemzőit. E vizsgálat során az EKB-nak többek között meg kellett volna vizsgálnia, hogy figyelemmel jellemzőire, elképzelhető-e, hogy a szabályozott megtakarítást érintő kivétek olyan mértékben és hirtelen történnek, hogy az 575/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdése 94. pontjában hivatkozott intézkedésekhez kell folyamodni, anélkül, hogy meg lehetne várni a CDC-től érkező tőke pozíciókiigazítás címén történő átutalását.
- 66 Ebből az következik, hogy Törvényszék nem zárta ki a CDC pozícióival szembeni időbeli kiigazítási eltérés figyelembevételének lehetőségét a tőkeáttételi kockázat értékelése során – még ha az a likviditási mutató szempontjából nem is jelent problémát –, azonban ezt az eshetőséget kizárólag a likviditási mutató alapján felmerülő „súlyos stresszhelyzetet” meghaladó kivonás esetére korlátozta. Ezenkívül hangsúlyozta az EKB azon kötelezettségét, hogy értékelését a szabályozott megtakarítás jellemzőinek alapos elemzésére alapítsa.
- 67 A megtámadott határozat 2.2.2. pontjában az EKB úgy ítélte meg, hogy a szabályozott megtakarítás rövid időn belül (öt napon belül akár 30%-ot elérő) tömeges kivonás tárgyát képezheti, a hozzá kapcsolódó állami garancia ellenére. Ezen értékelés indokolásaként az EKB egyrészt a legutóbbi bankválságok tapasztalatára támaszkodott, amelyekből az tűnt ki, hogy egy hitelintézet betéteinek 10–30%-át öt napon belül kivették, másrészt pedig arra, hogy a szabályozott megtakarítás különösen magas likviditású. Ezenkívül emlékeztetett arra, hogy a szóban forgó betétek 30%-ának kivonása a felperes számára közel 5,4 milliárd euró összegű visszatérítési kötelezettséggel járt volna.

- 68 Ebből egyrészt az következik, hogy az EKB a tömeges és rövid időn belüli kivonásra hivatkozva a felperes pozíciói és a CDC pozíciói közötti kiigazítás időbeli eltérésének figyelembevételét a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 80. pontjában felvázolt esetre korlátozta, így e kérdésben nem sértette meg az említett ítélethez fűződő jogerőt. A felperes által az első jogalap harmadik részében e tekintetben előadott érvelést el kell tehát utasítani.
- 69 Másrészt, azon kérdést illetően, hogy az EKB a szabályozott megtakarítás alapos elemzésének elvégzésével eleget tett-e a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 81. pontjának, a Törvényszék úgy véli, hogy e kérdés egybemosódik a megtámadott határozat megalapozottságának értékelésével, így azt a harmadik jogalappal együtt kell megvizsgálni.

A második, az 575/2013 rendelet 429. cikke (14) bekezdésének és 400. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértésére alapított jogalapról

- 70 A jelen – a megtámadott határozat 2.2.2 pontjában szereplő, a felperes CDC-vel szembeni kitettségeinek koncentrációs szintjére vonatkozó indok jogszerűségére vonatkozó – jogalap két részre osztható.
- 71 Az első részben a felperes lényegében azt rója fel az EKB-nak, hogy a CDC-vel szemben fennálló kitettségekkel járó koncentrációs kockázatot vette alapul, holott ezt a kockázatot az 575/2013 rendelet 429. cikke (14) bekezdésének végrehajtása során nem lehet figyelembe venni.
- 72 A második rész keretében a felperes lényegében azt állítja, hogy az EKB az e kockázat értékelésére alkalmazott általános hatályú módszer elfogadásával jogalkotói hatáskörrel ruházta fel magát, holott csupán egyéni döntéshozatali jogkörrel rendelkezett.

A második jogalap első részéről, amely a CDC-vel szemben fennálló kitettségek jelentette koncentrációs kockázat figyelembevételét vitatja

- 73 A felperes úgy véli, hogy koncentrációs kockázat figyelembevétele azt mutatja, hogy az EKB az 575/2013 rendelet 429. cikkének (14) bekezdésén alapuló hatásköreit más célokra használja, mint amelyekre figyelemmel azokat ráruházták, vagyis arra, hogy ellenőrzése alatt tartsa a CDC-vel szemben fennálló kitettségekkel járó koncentrációs kockázatot, holott ezen kockázat számítása során az állampapír-kitettségeket az 575/2013 rendelet 400. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján nem veszik figyelembe. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy az EKB egyrészt megsértette az 575/2013 rendelet 400. cikke (1) bekezdésének a) pontját, másrészt pedig az 575/2013 rendelet 429. cikkének (14) bekezdése által ráruházott jogkört az e rendelkezéstől idegen célra használta fel.
- 74 Az EKB úgy véli, hogy a felperes érvelését el kell utasítani.
- 75 A második jogalap jelen része keretében a felperes lényegében két kifogást terjeszt elő, amelyek egyrészt az 575/2013 rendelet 400. cikke (1) bekezdése a) pontjának, másrészt pedig az említett rendelet 429. cikke (14) bekezdésének megsértésén alapulnak.
- 76 Előjáróban, amennyiben a felperes azt kifogásolja, hogy az EKB a tőkeáttételi mutató vizsgálata során figyelembe vette a koncentrációs kockázatot, rá kell mutatni arra, hogy a koncentrációs kockázat fogalmát a 2013/36 irányelv és az 575/2013 rendelet egyaránt tartalmazza.

77 A 2013/36 irányelv 81. cikke értelmében:

„Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy minden partnerrel, köztük központi szerződő felekkel, egymással kapcsolatban álló partnerek csoportjaival és ugyanazon gazdasági ágazatbeli, földrajzi régióbeli vagy ugyanazon tevékenységbeli vagy árucsoportbeli partnerekkel szembeni kitétségekből, a hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazásából és különösen a közvetett nagymértékű kockázatvállalásból – például egyetlen biztosítéknyújtó – származó koncentrációs kockázatot többek között írásbeli eljárásrendekkel és szabályzatokkal kezeljék és szabályozzák.”

78 Az 575/2013 rendelet 395. cikkének (1) bekezdése egy ügyfél vagy ügyfélcsoport által képviselt koncentrációs kockázatra vonatkozik. Lényegében annak megakadályozására irányul, hogy kitétségeik meghaladják az intézmény szavatolótőkéjének 25%-át vagy a legmagasabb alkalmazható értékhatárt jelentő 150 000 000 eurót.

79 Ebből következik, hogy a koncentrációs kockázat kezelése és ellenőrzése lényegében a hitelintézetek kitétségei diverzifikációs szintjének értékelésére irányul, valamint az említett kitétségek egyes partnerekkel szembeni túlzott mértékű koncentrációjának elkerülésére.

80 Ami először is az 575/2013 rendelet 429. cikke (14) bekezdésének megsértésére alapított kifogást illeti, felmerül a kérdés, hogy a szóban forgó kitétségek CDC-vel szembeni koncentrációjának szintje releváns lehet-e ezen rendelkezés végrehajtása során.

81 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 51. pontjában a Törvényszék hangsúlyozta, az 575/2013 rendelet 429. cikke (14) bekezdésének végrehajtása során az illetékes hatóságok javára elismert mérlegelési jogkör arra irányul, hogy – a hitelintézet teljes kitétségének a kockázaton alapuló súlyozás nélküli mérőszámát jelentő – tőkeáttételi mutató célja és azon lehetőség között mérlegelni lehessen, hogy egyes, különösen alacsony kockázati profilt mutató, nem a hitelintézet befektetési döntéséből következő kitétségek figyelmen kívül hagyhatók lehessenek az említett mutató számításából.

82 Márpedig abban az esetben, ha a partner fizetéseképtelenségének kockázata nem zárható ki, az érintett kitétségek koncentrációjának szintje releváns lehet az EKB által elvégzendő mérlegelés szempontjából.

83 Ezt állapította meg a Törvényszék a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 63. pontjában. Az EKB-nak a CDC-vel szemben fennálló kitétségek nagyságára alapított érvét ugyanis nem e megállapítás irreleváns voltára tekintettel utasították el. Épp ellenkezőleg, a Törvényszék kiemelte, hogy a CDC-vel szemben fennálló kitétségek nagysága releváns lehetett volna abban az esetben, ha a Francia Köztársaság nemfizetése miatt a felperes nem kaphatta volna meg a CDC-től a szabályozott megtakarítás címén átadott összegeket, és így az eszközök kényszerértékesítéséhez kellett volna folyamodnia.

84 Ennélfogva az EKB nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor az 575/2013 rendelet 429. cikke (14) bekezdésének alkalmazása során figyelembe vette a felperes CDC-vel szemben fennálló kitétségei koncentrációjának szintjét.

85 Másodszor, ami az 575/2013 rendelet 400. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértésére alapított kifogást illeti, a felperes lényegében azt állítja, hogy az EKB nem vehette figyelembe a CDC-vel szemben fennálló koncentrációs kockázatot, mivel az ilyen típusú kitétséget nem lehet figyelembe venni a koncentrációs kockázat számítása során.

- 86 Kétségtelen, hogy az 575/2013 rendelet 400. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a CDC-vel szemben fennálló kitétségek mentesülnek ugyanezen rendelet 395. cikke (1) bekezdésének alkalmazása alól, vagyis azokat nem veszik figyelembe az e rendelkezés által előírányzott koncentrációs kockázat értékelése során. E határozat azonban nem e rendelet 395. cikke (1) bekezdésének, hanem 429. cikke (14) bekezdésének tiszteletben tartására vonatkozik.
- 87 Ebből következik, hogy az 575/2013 rendelet 400. cikke (1) bekezdésének a) pontja nem alkalmazható a jelen ügyben, a felperes tehát nem róhatja fel az EKB-nak, hogy azt figyelmen kívül hagyta.
- 88 Következésképpen a második jogalap első részét el kell utasítani.

A második jogalap második részéről, amely lényegében azt vitatja, hogy az EKB általános hatályú módszert alkalmazott

- 89 A felperes hangsúlyozza, hogy az 1024/2013 rendelet által az EKB-ra ruházott jogkörök annak ellenőrzésére korlátozódnak, hogy a hitelintézetek tiszteletben tartják-e az 575/2013 rendeletet, és hogy az EKB semmilyen jogalkotói hatáskörrel nem rendelkezik. Előadja, hogy a megtámadott határozatban szereplő koncentrációs szintekre vonatkozó táblázatot az EKB úgy mutatja be, mint amely általános hatállyal rendelkezik, mivel azt minden olyan hitelintézetre alkalmazni kell, amely az 575/2013 rendelet 429. cikke (14) bekezdésében foglalt kedvezmény alkalmazását kéri. Következésképpen álláspontja szerint az EKB célja arra irányul, hogy a közzektorbéli intézményekkel szemben fennálló kitétségek koncentrációjának általános kockázatát kezelje, és ezáltal túllépi az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének d) pontjával ráruházott hatásköröket.
- 90 Az EKB úgy véli, hogy a felperes érvelését el kell utasítani.
- 91 Amint az a fenti 15. pontban kiemelésre került, az EKB a megtámadott határozatban olyan módszert alkalmazott, amely három kritériumot vett figyelembe, köztük a szóban forgó kitétségek koncentrációjának mértékét. Ezt a módszert egy táblázat tükrözi, amely pontosítja az e három kritérium kölcsönhatásából eredő mentesség százalékos arányát.
- 92 Meg kell állapítani, hogy ezzel a módszerrel az EKB csupán egy tájékoztató jellegű magatartási szabályt állapított meg arra vonatkozóan, hogy hogyan kíván élni az 575/2013 rendelet 429. cikkének (14) bekezdése által ráruházott jogkörrel.
- 93 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az uniós bíróság elismerte a diszkrecionális jogkör korlátozásával egyenértékű eljárások jogszerűségét, függetlenül attól, hogy a magatartási szabályt belső irányelvek (lásd ebben az értelemben: 1974. január 30-i Louwage kontra Bizottság ítélet, 148/73, EU:C:1974:7, 12. pont; 2018. október 24-i Fernández González kontra Bizottság ítélet, T-162/17 RENV, nem tették közzé, EU:T:2018:711, 60. pont) vagy közzétett iránymutatások tartalmazzák-e (lásd ebben az értelemben: 2005. június 28-i Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, EU:C:2005:408, 209–211. pont; 2013. május 30-i Quinn Barlo és társai kontra Bizottság ítélet, C-70/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:351, 53. pont).
- 94 A felperes állításával ellentétben az ilyen módszer nem hasonlítható az EKB által az 1024/2013 rendeletben rá ruházott hatáskörök keretén túllépő normatív jogi aktus elfogadásához. Csupán tájékoztató jellegű magatartási szabályról van ugyanis szó, amelynek létezése nem mentesíti az EKB-t az egyedi helyzetek külön vizsgálata alól, amely alapján az említett módszer alkalmazásának mellőzése mellett dönthet (lásd ebben az értelemben: 2005. június 28-i Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, EU:C:2005:408, 209–211. pont).

- 95 E körülmények között az EKB megalapozottan emelte ki a megtámadott határozatban azt a módszert, amelyet az 575/2013 rendelet 429. cikke (14) bekezdésének alkalmazása során követni kívánt, amennyiben nem mondott le az egyedi helyzet konkrét vizsgálatáról.
- 96 Ennélfogva a második jogalap második részét, és következésképpen az említett jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A harmadik, az EKB által elkövetett nyilvánvaló értékelési hibákra alapított jogalapról

- 97 A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozatban szereplő három indok, amelyekre hivatkozva az EKB a kérelmének nem teljes egészében adott helyet, nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz.
- 98 Ami a Törvényszék által a megtámadott határozat indokolásának megalapozottságára vonatkozóan végzett bírósági felülvizsgálat terjedelmét illeti, tekintettel arra, hogy az EKB diszkrecionális jogkörrel, és ebből következően széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik az 575/2013 rendelet 429. cikke (14) bekezdésének alkalmazására vonatkozó döntést illetően, e felülvizsgálati jogkör gyakorlása nem indíthatja e bíróságot arra, hogy saját értékelésével helyettesítse az EKB értékelését, hanem annak ellenőrzésére irányul, hogy a megtámadott határozat nem alapul-e helytelen ténymegállapításokon, illetőleg hogy nem tartalmaz-e bármilyen jogi hibát vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát, vagy pedig nem jelent-e hatáskörrel való visszaélést (lásd: 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB  t let, T-758/16, EU:T:2018:472, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 99 Az állandó ítélkezési gyakorlatból ugyanakkor az következik, hogy amikor az uniós intézmények mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, az uniós jogrend által a közigazgatási eljárásokban nyújtott garanciák tiszteletben tartása különösen alapvető jelentősséggel bír. A közigazgatási eljárások ezen uniós jogi garanciái közé tartozik különösen a gondos ügyintézés elve, amelyhez a hatáskörrel rendelkező intézmény azon kötelezettsége kapcsolódik, hogy az adott  gy minden lényeges elemét gondosan és részrehajlás nélkül megvizsgálják (lásd: 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB  t let, T-758/16, EU:T:2018:472, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 100 A Törvényszék megállapítja, hogy a felperes érvelése három részre osztható, amelyek a megtámadott határozat indokolásának megalapozottságát vitatják, ezek először is a kényszerértékesítés kockázatának értékelésére (a megtámadott határozat 2.2.2. pontja), másodsor a központi kormányzat hitelminőségének értékelésére (a megtámadott határozat 2.2.1. pontja), harmadsor pedig a CDC-vel szemben fennálló k tetts gei koncentraci j nak szintjére (a megtámadott határozat 2.2.3. pontja) vonatkoznak.
- 101 A harmadik jogalap el s  részében a felperes arra hivatkozik, hogy az EKB megsértette a fenti 99. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatból eredő kötelezettségeit  z ltal, hogy a kényszerértékesítés kockázatának értékelése során nem vette figyelembe a szabályozott megtakarítás jellemzőit. Először is a szabályozott megtakarítás az állam kettős garanciavállalása miatt válsághelyzetben a biztos menedék szerepét tölti be. Másodsor, a szabályozott megtakarítás alapvetően különbözik az olyan egyéb külső forrásoktól, mint az adósság vagy a hagyományos betétek, mivel a központosított szabályozott betétek és az azokkal megegyező összegben a CDC-vel szemben fennálló követelések mérlege strukturálisan kiegyensúlyozott. Harmadsor, a szabályozott megtakarítás nagysága nem a hitelintézet stratégiájától függ, hanem az ellen rzs n kívül álló tényezőktől, mivel a hitelintézet csupán egyszerű közvetítő a betétes és a CDC között. Negyedsor, az EBH egyik jelentése, valamint az 575/2013 rendelet reformja során automatikus mentesítési mechanizmust bevezető uniós jogalkotó is azt erősíti meg, hogy a szabályozott megtakarítás nem keletkeztet tőkeáttételi kockázatot.
- 102 Ezenkívül a felperes az általa az el s  jogalap keretében előadott érvelésre hivatkozik, és megismétli azon érvelését, amely szerint egyr sztt az EKB nem bizonyítja, hogy ugyanezen tíznapos kiigazítási eltérés miért jelentene likviditási kockázatot a tőkeáttételi mut t  értékelése keretében, amikor az a likviditási

mutató értékelése keretében nem bír jelentőséggel, másrészt pedig ellenőrizhetetlen és irreleváns az EKB által alapul vett azon feltételezés, amely szerint fennáll a betétek 10–30%-ának öt napon belüli tömeges kivonásának (bank run) kockázata.

- 103 Az EKB azt állítja, hogy figyelembe vette a szabályozott megtakarítás sajátos jellemzőit. Először is a szabályozott megtakarítás különösen biztonságos jellege ahhoz fűződik, hogy nem áll fenn a befizetett tőke elvesztésének kockázata, a tömeges betétkivét kockázatára pedig nincs befolyással, ami az ilyen típusú betétek különösen magas likviditásából következik. Másodsor, a szabályozott megtakarítás mérlegbeli egyensúlya nincs hatással a tőkeáttételi kockázatra, és az mindenestre viszonylagos. Harmadszor a felperes tévesen állítja, hogy semmilyen befolyása nincs a szabályozott megtakarítás igénybevételének növekedésére, mivel e megtakarítás forgalmazása a részéről pozitív hozzáállás tanúsítását, és ezen termék népszerűsítését feltételezi. Negyedszer cáfolja az EBH véleményének, és az 575/2013 rendelet reformja során végrehajtott módosításnak a relevanciáját.
- 104 Az EKB szintén visszautal az általa az első jogalap keretében már kifejtett érvelésre. Úgy véli, hogy helyesen értékelte a CDC pozícióival szembeni kiigazításra való várakozás ideje alatti kényszerértékesítés kockázatát, és megismétli azon állítását, amely szerint a betétek 10–30%-os mértékű, öt napon belüli kivonására vonatkozó számadatok egy közelmúltbeli példából származnak. Arra hivatkozik, hogy bizonyította, hogy a tíznapos kiigazítási időszak tőkeáttételi kockázatot jelenthet, valamint arra, hogy nem önmagában e kritérium igazolta a megtámadott határozatot. Végül hangsúlyozza, hogy kifejtette, miért tér el a likviditási kockázat értékelése a tőkeáttételi mutató és a likviditási mutató értékelése keretében, amennyiben az meghaladhatja az utóbbi keretében vázolt „súlyos stresszhelyzetet”.
- 105 A megtámadott határozatnak a fenti 67. pontban összefoglalt részéből kitűnik, hogy az EKB lényegében két igazoló okra támaszkodott annak megállapítása során, hogy azon összegek, amelyeket a felperes köteles volt átadni a CDC-nek, a kényszerértékesítés kockázatát hordozzák magukban, vagyis egyrészt e megtakarítás különösen magas likviditására, másrészt a legutóbbi bankválságok tapasztalatára.
- 106 Először is hangsúlyozni kell, hogy a fenti 99. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján az EKB-nak gondosan és pártatlanul kellett megvizsgálnia az adott ügy valamennyi releváns elemét. Ezenkívül a fenti 66. és 69. pontban kifejtett okokból az EKB-nak a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 81. pontjának való megfelelés érdekében alaposan meg kellett vizsgálnia a szabályozott megtakarítás jellemzőit.
- 107 E tekintetben először is rá kell mutatni arra, hogy a megtámadott határozat egyáltalán nem tesz említést a szabályozott megtakarításnak a felperes által hivatkozott lényeges jellemzőjéről, nevezetesen azon jellegéről, hogy bankválság esetén a „biztos menedék” szerepét tölti be.
- 108 E „biztos menedék” jelleget ugyanis a jogilag megkövetelt módon alátámasztják a felperes által előterjesztett bizonyítékok, anélkül, hogy azt egyébként az EKB a beadványaiban vitatta volna.
- 109 Így a felperes emlékeztet arra, hogy a Cour des comptes (számvevőszék, Párizs, Franciaország) a 2010. évi nyilvános jelentésében hangsúlyozta, hogy „a pénzügyi válság rávilágít[ott] arra, hogy [az A. betétkönyv] vonzó a befektetéseiket fokozott elővigyázatossággal kezelő betétesek számára”. Ehhez hasonlóan a Le Monde napilap 2009. február 19-i kiadásában hangsúlyozta, hogy „a Banque de France által [...] közzétett adatok szerint az A. betétkönyvbe 2008-ban fektetett nettó pénzeszközök értéke elérte a 18,7 milliárd eurót, ami a korábbi rekordnál csaknem háromszor magasabb történelmi szintet jelent, és a teljes befektetett összeg [2008] december végére ezzel 139,2 milliárd euróra nőtt”, valamint hogy „[a]z A. betétkönyv a pénzügyi válság kezdete óta biztos menedék státuszát kamatoztatva 2008. augusztus 1. és 2009. február 1. között magas, 4%-os hozamot ért el”.

- 110 Ebből következik, hogy egy bankválság során a szabályozott megtakarítások nagysága ahelyett, hogy a francia betétesek kivéte miatt csökkenne, inkább emelkedő tendenciát mutat, mivel az említett betétesek e helyzetben az ilyen típusú befektetéseket részesítik előnyben.
- 111 Másodszor, a felperes szintén helyesen mutat rá lényegében arra, hogy a szabályozott megtakarítás kevésbé járulhat hozzá a túlzott tőkeáttétel kialakulásához.
- 112 E tekintetben, amint azt a Törvényszék a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 41. pontjában kiemelte, az 575/2013 rendelet (90) preambulumbekzdéséből, valamint az ugyanezen rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 93. és 94. pontjában szereplő meghatározásokból az tűnik ki, hogy a túlzott mértékű tőkeáttétel arra a helyzetre vonatkozik, amelyben a hitelintézet befektetéseinek túlzottan nagy részét finanszírozza adósságból a saját tőke helyett. Ilyenkor fennáll annak kockázata, hogy a hitelintézet nem rendelkezik elegendő saját tőkével a kötelezettségei teljesítésére irányuló igények kielégítésére, és sürgősen el kell adnia eszközei egy részét. A tőkeáttételi szint e hirtelen csökkentésének a pénzügyi válság során fellépő hátrányos következményeit az 575/2013 rendelet (90) preambulumbekzdése a következőképpen fejt ki:
- „[...] Ez felerősítette az eszközárakra gyakorolt lefelé irányuló nyomást, ami további veszteségeket okozott az intézmények számára egyaránt, ez pedig tovább csökkentette szavatoló tőkájüket. E negatív spirál végső eredménye a reálgazdaság számára rendelkezésre álló hitelek csökkenése és egy mélyebb és hosszabb válság lett.”
- 113 Márpedig a hitelintézetek szabad rendelkezésére bocsátott betétektől eltérően, amelyek bármilyen típusú befektetés tárgyát képezhetik, ideértve a kockázatos vagy nem likvid eszközöket is, amelyek hozzájárulhatnak a túlzott tőkeáttétel kialakulásához, a jelen ügyben olyan összegekről van szó, amelyeket a felperes köteles átadni a CDC-nek, és amelyek így nem fektethetők be kockázatos vagy nem likvid eszközökbe.
- 114 Végül harmadszor rá kell mutatni arra, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 2014. április 16-i 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 149. o.; helyesbítések: HL 2014. L 212., 47. o.; HL 2014. L 309., 37. o.) hatálya alá tartozó hagyományos betétektől eltérően, amelyek keretében a betétesek számára előirányzott egyetlen védelmet a hitelintézetek által finanszírozott alap beavatkozása jelenti, a hitelintézetek által a CDC-nek átutalandó összegekre a Francia Köztársaság kettős garanciát nyújt. A 2008. évi költségvetés módosításáról szóló, 2008. december 30-i 2008-1443. sz. törvény (JORF, 2008. december 31., 20518. o.) 120-I. cikke, amelyre a CMF L.221-7-V. cikke hivatkozik, a CDC esetleges fizetésektelenségének esetére állami garanciát ír elő nemcsak a betétesek, hanem a hitelintézetek tekintetében is.
- 115 Másodszor, és a fenti 107–114. pontban kifejtett körülményekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a szabályozott megtakarítás különösen magas likviditásúra alapított igazoló ok önmagában nem alkalmas annak bizonyítására, hogy az EKB-nak az ilyen megtakarításban rejlő kényszerértékesítési kockázatra vonatkozó következtetése megalapozott.
- 116 Ugyanis, bár e likviditás ténylegesen elősegítheti az említett megtakarítás betétesek általi kivonását, a felperes által előterjesztett bizonyítékokból az is kitűnik, hogy az említett likviditás az e megtakarítás által válsághelyzetekben képviselt „biztos menedék” jelleghez is hozzájárul. Ugyanis elősegíti azt, hogy a betéteseknek olyan eszközt bocsássanak a rendelkezésükre, amely egyszerre likvid – tehát egy folyószámlához hasonlóan lehetővé teszi számukra, hogy készpénzfelvételt és kifizetéseket eszközöljenek –, és nyújt nagy fokú biztonságot, ahogyan arra az Observatoire de l'épargne réglementée (szabályozott megtakarítások megfigyelőközpontja) jelentése emlékeztet, amely szerint „2011-ben, amikor a pénzügyi piacokat a bizonytalanság és a volatilitás fokozódása [jellemezte] a teljesen likvid, adómentes, államilag garantált befektetés által nyújtott hagyományos biztonság hozzájárult a vonzerejéhez”.

- 117 Ebből következik, hogy ezen indok megalapozottsága alapvetően az EKB által a közelmúltban bekövetkezett bankválságok tapasztalatára alapított igazoló októl függ.
- 118 E tekintetben, harmadszor meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatból és az EKB által a pervezető intézkedésekre adott válaszokból kitűnik, hogy az EKB egyetlen példára támaszkodott annak megállapításakor, hogy „a közelmúltban bekövetkezett bankválságok tapasztalata azt mutatja, hogy jelentős kivonás történt”. A pervezető intézkedések keretében két alkalommal feltett kérdésre az EKB – titoktartási okokból – nem kívánta felfedni, hogy melyik hitelintézetre hivatkozik. Válaszában ugyanakkor kifejtette a tömeges kivét tárgyat képező betétek lényeges jellemzőit. Láttra szóló betétekről van szó, amelyek a 2014/49 irányelv átültetéséből fakadó, a betéteseket védő biztosítási mechanizmus hatálya alá tartoznak.
- 119 Ahhoz, hogy az EKB által figyelembe vett példa relevánsnak minősüljön a szabályozott megtakarítás jellemzőinek az általa elvégzendő alapos elemzése keretében, annak szükségképpen a szabályozott megtakarítás címén elhelyezett betétekhez kellően közeli jellemzőkkel rendelkező betétekre kell vonatkoznia.
- 120 Az EKB által közölt információkra tekintettel a Törvényszék úgy véli, hogy nem ez volt a helyzet.
- 121 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a túlzott tőkeáttétel kialakulásához való hozzájárulás szempontjából az EKB részéről annak említése, hogy láttra szóló betétekről van szó, az említett betéteknek az érintett hitelintézet általi szabad – ideértve a kockázatos vagy nem likvid eszközökre való – felhasználását feltételezi. E tekintetben a 111–113. pontban kifejtett okokból, az ilyen példa különbözik a jelen ügyben szóban forgó betétektől, amelyeket a felperes köteles átadni a CDC-nek.
- 122 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy egy második különbség is fennáll az EKB által figyelembe vett példa és a szabályozott megtakarítás között, amely a betétesek betéteik biztonságának észlelésére, és ebből következően arra az eshetőségre vonatkozik, hogy a betéteiket válság esetén hirtelen és tömegesen kivonják. A fenti 114. pontban kifejtett okok miatt ugyanis a 2014/49 irányelv átültetéséből eredő egységes rendszer alkalmazása nem tekinthető úgy, hogy az a szabályozott megtakarításhoz kellően közeli jellemzőkkel rendelkezik, amelyet – amint az a fenti 107–110. pontban kiemelésre került – válság esetén „biztos menedéknek” tekintenek.
- 123 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a felperes megalapozottan rója fel az EKB-nak, hogy nem teljesítette a fenti 99. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatból eredő kötelezettségeit azáltal, hogy a kényszerértékesítés kockázatának értékelése során nem vette figyelembe a szabályozott megtakarítás valamennyi jellemzőjét. Következésképpen a harmadik jogalap első részének helyt kell adni.
- 124 Ráadásul a fenti 69. pontban kifejtett okokból azt a következtetést kell levonni, hogy az EKB nem alkalmazta helyesen a 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472) 81. pontját, amely szerint az elemzését a szabályozott megtakarítás jellemzőire kellett volna alapítania. Következésképpen az első jogalap harmadik részében e tekintetben előadott érvelésnek szintén helyt kell adni.
- 125 A megtámadott határozat 2.2.2. pontjában szereplő indok tehát jogellenes.
- 126 Figyelemmel az EKB által alkalmazott módszerre, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat 2.2.1. és 2.2.3. pontjában szereplő, a központi kormányzat hitelminőségére, illetve a CDC-vel szembeni kitettségek koncentrációjának szintjére vonatkozó indokok alapján – feltéve, hogy nem jogellenesek – nem igazolható a felperessel szembeni elutasítás. Az említett módszer alapján ugyanis pusztán ezen indokok figyelembevétele nem vezetett volna ahhoz, hogy a felperessel szemben megtagadják az 575/2013 rendelet 429. cikkének (14) bekezdésében előírt eltérés teljes körű alkalmazását.

- 127 Következésképpen – anélkül, hogy meg kellene vizsgálni a felperes által a megtámadott határozat 2.2.2 pontjában szereplőtől eltérő indokokkal kapcsolatban felhozott érvelést – helyt kell adni a jelen keresetnek, megsemmisítve a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az EKB megtagadta a Crédit lyonnais-tól, hogy a tőkeáttételi mutatójának számítása során figyelmen kívül hagyja a CDC tekintetében fennálló kitettségei 34%-át.

A költségekről

- 128 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az EKB pervesztes lett, a felperes kérelmeinek megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék megsemmisíti az Európai Központi Bank (EKB) 2019. május 3-i ECB-SSM-2019-FRCAG-39 határozatát annyiban, amennyiben az megtagadta annak engedélyezését a Crédit lyonnais számára, hogy a tőkeáttételi mutatójának számítása során figyelmen kívül hagyja a Caisse des dépôts et consignations tekintetében fennálló kitettségei 34%-át.**
- 2) **A Törvényszék az EKB-t kötelezi a költségek viselésére.**

Tomljenović

Schalin

Nõmm

Kihirdetve Luxembourgban, a 2021. április 14-i nyilvános ülésen.

Aláírások